

Sygn. akt: XU-395/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 06 lutego 2014r. we W.

sprawy z odwołania **E. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 27 kwietnia 2013r. znak: (...). (...)

w sprawie **E. S.**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 395/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. S. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) z dnia 27 kwietnia 2013r., który uchylił orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 07 grudnia 2012r. w części dot. pkt. II i orzekł w pkt II, że symbolem przyczyny niepełnosprawności jest: 10-N i 04 – O.

Powiatowy Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem z dnia 07 grudnia 2012r., zaliczył wnioskodawczynię do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do dnia 31 grudnia 2013r., symbol przyczyny niepełnosprawności: 10 – N. Zdaniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności stan zdrowia wnioskodawczyni uzasadnia ustalenie u niej lekkiego stopnia niepełnosprawności.

We wniesionym od tego orzeczenia odwołaniu wnioskodawczyni wnosila o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i ponowną ocenę stanu zdrowia dla celów ustalenia stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, że występujące schorzenia potwierdzone wynikami badań uzasadniają ustalenie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. S. ur. (...), z wykształceniem podstawowym, w dniu 13 listopada 2012r. wystąpiła do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. o ustalenie stopnia niepełnosprawności dla celów odpowiedniego zatrudnienia. W dniu 07 grudnia 2012r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. zaliczył wnioskodawczynię do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do 31 grudnia 2013r., symbol przyczyny niepełnosprawności: 10 – N. Z wydanym orzeczeniem wnioskodawczyni nie zgodziła się i wniosła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w woj. (...). Na skutek wniesionego odwołania Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 2013r. orzeczenie (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 07 grudnia 2012r. uchylił w części dot. pkt. III i orzekł w pkt III, że symbolem niepełnosprawności wnioskodawczyni jest: 10 – N, 04 – O. W pozostałym zakresie orzeczenia utrzymał w mocy.

Dowód: akta WZON. 9017/ 5911/2012.

Postanowieniem z dnia 03 lipca 2013r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego: neurologa i okulisty na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczyni E. S. może zostać zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r., Nr 127, poz.721 oraz § 3 pkt 2 rozp. (...) z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328.

W wydanej w dniu 24 września 2013r. opinii biegły sądowy okulista rozpoznał u wnioskodawczyni min. nadwzroczność obu oczu, zez zbieżny oka lewego, głębokie niedowidzenie oka lewego i wydał opinię, że wnioskodawczyni nie może zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Zdaniem biegłego aktualnie stan zdrowia wnioskodawczyni powoduje, iż jest ona zdolna do pełnienia ról społecznych, do pracy i nie wymaga pomocy i opieki innej osoby w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 24.09.2013r. - k.8 akt.

Z wydaną w sprawie opinią wnioskodawczyni nie zgodziła się, gdyż jej zdaniem stwierdzona przez biegłego sądowego jednoznaczność wskazuje na pewne ograniczenia, które uzasadniają pomoc osoby drugiej w życiu codziennym. Wnioskodawczyni nie wniosła merytorycznych zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii biegłych sądowych. Nadto wniosła o zmianę biegłego sądowego z zakresu okulistyki.

Sąd nie uwzględnił wniesionych przez wnioskodawczynię zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii i oddalił wniosek o zmianę biegłego sądowego z zakresu okulistyki.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

W wydanej w dniu 26 listopada 2013r. opinii biegły sądowy neurolog rozpoznał u wnioskodawczyni min. objawowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego i wydał opinię, że wnioskodawczyni nie może zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 26.11.2013r. - k.17 - 19 akt.

Strona nie wniosła zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r. Nr 127, poz.721, niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w

szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak min. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydane zostały w sprawie opinie biegłych sądowych: okulisty i neurologa. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczynie nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym Zdaniem biegłych występujące u wnioskodawczynie objawy chorobowe nie ograniczają możliwości wykonywania lekkich prac, wnioskodawczynie nie wymaga częściowej ani czasowej pomocy i opieki osób drugich w czynnościach dnia codziennego i przy pełnieniu ról społecznych. Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydane w sprawie opinie za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne w zasadzie nie podważane przez wnioskodawczynię poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę swojego orzeczenia.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Jednocześnie, Sąd nie podzielił i nie uwzględnił zastrzeżeń wnioskodawczynie zawartych w piśmie procesowym z dnia 13 listopada 2013 r. złożonych do opinii biegłego sądowego okulisty i oddalił wnioski o zmianę biegłego sądowego z tej dziedziny. Zastrzeżenia te są niczym nie popartą polemiką z oceną biegłego i opierają się na ocenie stanu zdrowia samej wnioskodawczynie. Zdaniem Sądu samo niezadowolenie z opinii nie może być podstawą do wydania opinii przez innego biegłego sądowego z tej dziedziny, skoro biegła swoje stanowisko uzasadniła.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu.

Wnioskodawczynie nie spełnia więc, kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze, treść opinii wydanej przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawczynie E. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym odwołanie wnioskodawczynie nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak na wstępie.